

Sygn. akt III RC 382/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: sędzia Rafał Gorgolewski

Protokolant: sekr. Monika Raczyńska - Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 listopada 2020 roku w Tczewie sprawy

z powództwa małoletniego J. P.

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową I. P. (1)

przeciwko D. P. (1)

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego D. P. (1)

przeciwko małoletniemu J. P.

o obniżenie alimentów

I. oddala powództwo;

II. oddala powództwo wzajemne;

III. zasądza od pozwanego D. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Tczewie kwotę 400 / czterysta / złotych tytułem kosztów sądowych wywołanych wniesieniem powództwa wzajemnego.

Sygn. akt III RC 382/19

UZASADNIENIE

I. P. (1) jako przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda J. P. złożyła w jego imieniu pozew przeciwko D. P. (1) o podwyższenie alimentów do kwoty 1850 /tysiąc osiemset pięćdziesiąt/ zł miesięcznie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i jednocześnie złożył pozew wzajemny o obniżenie alimentów do kwoty po 600 /sześćset/ złotych miesięcznie.

Dokonano następujących ustaleń faktycznych:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z 25 kwietnia 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II C 803/17 D. P. (1) został zobowiązany do płacenia tytułem alimentów na rzecz syna J. P. 1100 /tysiąc sto/ zł miesięcznie.

Dowody: odpis wyroku k. 226-7 akt sprawy II C 803/17

W dniu wyrokowania J. P. miał 6 lat. Miesięczny koszt jego utrzymania wynosił 1600 zł. Dziecko uczyło się gry na keyboardzie – miesięczny koszt (wliczając coroczny zakup podręcznika) wynosił 200 zł. Powód chorował na

niedoczynność tarczycy, leczyl się laryngologicznie oraz był diagnozowany przez kardiologa w kierunku przepukliny zastawki serca.

D. P. (1) prowadził wówczas w N. działalność gospodarczą w branży budowlanej – jako podwykonawca zarabiał 75 euro netto dziennie (pracował 24 dni w miesiącu). Otrzymywał zasiłek na dziecko w kwocie 200 euro miesięcznie.

I. P. (1) zarabiała 10.282 zł netto miesięcznie, ponadto otrzymywała od ówczesnego męża 1200 zł. Koszty utrzymania jej i powoda (wliczając koszty mieszkaniowe) wynosiły łącznie 3600 zł, ponadto spłacała kredyt (600 zł).

Dowód: protokół rozprawy – k. 224 akt sprawy II C 803/17

W czasie orzekania w przedmiotowej sprawie J. P. uczęszczał do szkoły prywatnej (...) (koszt 520 zł miesięcznie + obiady 170 zł miesięcznie), kontynuował naukę muzyki (koszt wzrósł o 30 zł miesięcznie) oraz uczestniczył w zajęciach organizowanych przez Centrum (...) w T. (koszt: 40 zł miesięcznie).

U powoda zdiagnozowano chorobę trzustki (był z tego powodu dwukrotnie hospitalizowany), w związku z czym wskazana jest dieta lekkostrawna oraz stale musi przyjmować lek o nazwie (...). Pozostaje także pod kontrolą gastroenterologa (koszt wizyty 200 zł).

Dowody:

- zeznania I. P. (2) (...) – k. 288v-89, 449
- zeznania świadka J. K. – k. 289v-90v
- zeznania świadka S. K. – k. 290v-91
- umowy – k. 10-14, 17, 20-21
- aneks – k. 16, 411
- dokumentacja medyczna – k. 22-27, 199-201, 279-81, 404-06
- faktury – k. 107, 204-5, 407-10

W sierpniu 2018 r. zdiagnozowano u D. P. (1) przewlekły zespół bólowo - korzeniowy kręgosłupa. Pomimo podjęcia leczenia oraz rehabilitacji, stan zdrowia pozwanego nie poprawił się (wymaga operacji) i w chwili orzekania choroba uniemożliwiała mu wykonywanie pracy fizycznej. W konsekwencji musiał zakończyć działalność gospodarczą, a od października 2020 r. rozpoczął staż organizowany przez Powiatowy Urząd Pracy w M., za który otrzymuje stypendium w kwocie 1440 zł miesięcznie.

Dowody:

- zeznania D. P. (2) (...) – k. 289, 449v-500
- zeznania świadka J. M. – k. 448
- dokumentacja medyczna – k. 156-7, 162-4, 166, 265-70, 315-18, 352-66, 436-47
- faktury i paragony – k. 158-161, 165, 168, 261-4, 319-20, 387
- wymeldowanie działalności gospodarczej – k. 271-2
- decyzja – k. 386

- recepty – k. 452-5

Sąd zważył, co następuje:

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano na podstawie wymienionych dowodów, których wiarygodność nie budziła wątpliwości.

W przypadku zeznań I. P. (1), J. K. i S. K. jako w pełni wiarygodna oceniona została ta część ich relacji, w której opisały poszczególne zmiany, jakie zaszły w zakresie wydatków ponoszonych na utrzymanie J. P. – potwierdza je bowiem treść przedłożonych dokumentów. Natomiast zeznania w/w dotyczące oceny stanu zdrowia D. P. (1) Sąd ocenił jedynie jako przejaw ich subiektywnego przekonania. Pozostają one bowiem w sprzeczności z zeznaniami świadka J. M. – lekarza, który zdiagnozował pozwanego i kieruje procesem jego leczenia. Należy podkreślić, iż w przeciwieństwie do w/w dysponuje on niezbędną wiedzą fachową, ponadto jego zeznania znajdują potwierdzenie w dokumentacji medycznej oraz potwierdzeniach zapłaty za badania, zabiegi oraz leki. W konsekwencji Sąd podzielił stanowisko, iż aktualny stan zdrowia D. P. uniemożliwia mu wykonywanie pracy fizycznej, nie można również uznać, aby lekcewał zalecenia lekarskie i w ten sposób hamował proces rekonwalescencji.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.io., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można z kolei żądać w razie zmiany stosunków (art. 138 k.r.io.).

Oceniając czy zachodzą przesłanki do zmiany obowiązku alimentacyjnego, Sąd musiał więc ustalić wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, zarówno te dotyczące usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jak i możliwości zarobkowych i majątkowych stron (wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z 31 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI RCa 342/13, LEX nr 1682431) - pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustalaniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z 21 maja 1975 r. w sprawie o sygn. akt III CRN 72/75, LEX nr 1634948).

Z uwagi na fakt, iż powodem, dla którego D. P. (1) musiał zakończyć prowadzenie działalności gospodarczej i zmienić zajęcie na znacznie gorzej płatne było pogorszenie się jego stanu zdrowia – nawet pomimo podjęcia stosownego leczenia, w przedmiotowej sprawie nie ma zastosowania art. 136 k.r.io. (zgodnie z którym: jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych). Tym samym, zgodnie z dyspozycją art. 316 § 1 k.p.c., wydając wyrok Sąd był zobowiązany jako jego podstawę przyjąć stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Wnosząc powództwo przedstawicielka ustawowa powoda wskazywała, że D. P. (1) może zarabiać nawet około 10.000 zł. Postępowanie dowodowe jednak nie potwierdziło tego twierdzenia, a wręcz przeciwnie - w czasie orzekania nie tylko nie sposób było przyjąć, aby sytuacja zarobkowa i majątkowa pozwanego uległa poprawie od czasu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Gdańsku, lecz przeprowadzone dowody wykazały, że jest ona zdecydowanie gorsza (dochody zmalały 5 razy) i to wskutek okoliczności od D. P. niezależnych. Wskazane ustalenia są wystarczające do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i skutkować muszą oddaleniem powództwa głównego. Sąd nie neguje przy tym twierdzenia strony powodowej, iż koszty niezbędnego utrzymania J. P. wzrosły w ciągu ostatnich 3 lat – ponieważ jednak nie towarzyszy im stosowny wzrost możliwości zarobkowych ojca, sama ta okoliczność nie jest wystarczająca do podwyższenia alimentów, a jedynie uniemożliwia pozwanemu starania o ich obniżenie (wyrok Sądu Najwyższego

z 12 marca 1973 r. w sprawie o sygn. akt III CRN 6/73, LEX nr 7227) – co z kolei skutkowało koniecznością oddalenia powództwa wzajemnego.

Odno śnie kosztów postępowania:

Ponieważ każda ze stron przegrała sprawę co do wniesionego przez siebie powództwa, zaś określenie ostatecznej kwoty należnych J. P. alimentów zależało od oceny Sądu, koszty postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 100 k.p.c. zostały wzajemnie zniesione.